

[Krag.]

tisk Retfærdighedsfølelse virker splittende i Befolkningen i Stedet for samlende, forøgende med Hensyn til Partiantallet i Stedet for at medvirke til, at Vælgerne kommer til at se smaat paa det smaa og stort paa det store, saaledes at der kan foregaa en Samling efter de store politiske Delingslinier.

Jeg har efter bedste Evne gennem forskellige Valglovsforslag, som jeg har fremsat her i dette høje Ting gennem Aarene, søgt at vise Vejen til en Valgordning, som samtidig med, at den opfyldte det Krav, som jeg her har nævnt, tillige gav en Repræsentation svarende nogenlunde til de forskellige Opfattelser, der er udbredt i Befolkningen. Jeg vilde foretrække som yderligere styrkende for et fast Styre i vort Samfund en Valgordning, baseret paa Enkeltmandskredse med et rimeligt, hensigtsmæssigt Omvalgssystem; men der har hidtil ikke været nogen Mulighed for at trænge igennem med disse Tanker, bl. a. har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det Parti, hvis Formand han er, her gjort den største Modstand og vil vel sagtens blive ved dermed, indtil det hele Kaos bliver af et saadant Omfang, at man endelig bliver seende og forstaar, at man ikke gennem Valgmetoder skal hindre en Samling i Befolkningen om de store Linier.

Saa har jeg kun til sidst at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen. Da det ærede Medlem holdt sin Ordførertale, nævnte han, at det var Udtryk for en beklagelig Enfold, naar der var Folk her i dette høje Ting, som vilde sætte Regeringsdannelsen i Forbindelse med en Opgiven af radikal Politik. Det ærede Medlem behandlede nu i Dag mine Udtalelser paa dette Punkt og gjorde det med en Fiffighed, som virkelig var anerkendelsesværdig; men som jo ogsaa var i høj Grad gennemskuelig. Det ærede Medlem refererede mine Udtalelser saaledes, at jeg skulde have haft til Hensigt at beskyldte det radikale Venstres enkelte Personer for at være Folk, der var til fals, hvis Mening kunde købes. Og paa denne Baggrund oprullede det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen et saare bedrøveligt Billede af den Moral, som en saadan Betragtning var Udtryk for.

Men maa jeg sige til det ærede Medlem,

at han ved jo særdeles godt, og det fremgaar med Klarhed af mine Udtalelser, at jeg aldeles ikke har beskyldt det radikale Venstres enkelte Personer for noget saadant. Nej, det, jeg har sagt, er dette, at Partiets Politik har været til fals. Thi hvilken Politik var det, der skulde føres? Det ved det ærede Medlem Hr. Steen jo. Han ved, at det var en Politik, som snarest førte længst muligt bort fra Socialdemokratiet. Det skulde netop, sagde det ærede Medlem paa et Møde i Middelfart, blive et Særkende for Fremtidens Politik, at Afstanden mellem Socialdemokraterne og „os“, som Tiden skridder frem, bliver tydeligere og klarere. Ja, men det maa dog vel sige, at det radikale Venstre agter at føre en Politik ikke i Kølvanet af Socialdemokratiet, men nu og da paa tværs af dette Parti.

Denne Afstandtagen, som saaledes fra det ærede Medlem Hr. Steens Side blev forkyndt forud for Valget i April 1929, den er altsaa endt med, at det ærede Medlem Hr. Steen, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, kort sagt det samlede radikale Parti, nu befinder sig i et ømt Favntag med Socialdemokratiet.

Det ærede Medlem Hr. Rager har fornylig sagt, at de to Partier maa selvfølgelig føre den Politik, som de kan blive enige om, og hvad de ikke kan enes om, maa de lade ligge. Jeg kan huske, at jeg en Gang under Behandlingen af en Sag her i dette høje Ting — det var vistnok i 1923 — udtalte, at naar to Partier skulde samles om at løse en eller anden Opgave, maatte man sætte sine Særønsker til Side for at mødes i det, der var fælles. Dèr, hvor man stod hinanden imod, maatte man lade Problemet ligge. Og jeg mindes endnu den Latterkaskade, som vædede ud over mig fra Pladserne den Gang til højre i Salen.

Men nu er det altsaa Religion for det radikale Venstre: hvad vi kan enes om, det gennemfører vi, og hvad ikke, lader vi ligge. Det er det Grundlag, hvorpaa Regeringen er dannet, og det er det Grundlag, hvorpaa den skal sidde i 2½ Aar (*Steen*: Er det ikke meget fornuftigt?). Er det ikke meget fornuftigt? spørger det ærede Medlem Hr. Steen. Jo, det tror jeg, det er. Jeg tror, det er meget fornuftigt. For saa vidt Socialdemokratiet har Ret i den Betragtning af radikal Politik, som det gentagende har